

Szubjektív beszámoló a "Kandeláber" jubileumáról

Nem időrendi, hanem "gondolattársítási lánc szemci" képezik e jubileum szakmai-baráti megemlékezésről írt beszámoló részeit. (Így érthető csak meg, hogy miért a második előadót idézem először.)

Ráday Mihály, a Városvédő Egyesület elnöke - 2002. november 22-én - e szavakkal kezdte a "visszaemlékezést a kezdetektől": "Most egy olyan konferenciáról jövök éppen, ahol az első önálló magyar Pénzügyminisztérium megalakulásáról volt szó... (amit)...

Kossuth Lajosnak a semmiből kellett... csinálnia... Ezt azért hangsúlyozom, mert a Kandeláber Rt. születése körül is valami ilyesféle zajlott, valamit először kellett megoldani nálunk, méghozzá elég komoly ellenszélben!"

Erről az ellenszélről beszélt Dr. Horváth József elnök-vezérigazgató is a megnyitójában: "1981-ben nyilvános vita robbant ki... Budapest közvilágításával kapcsolatban... arról, (hogy) vajon érdemes-e a... díszes »styl« - kandelábereket felújítani... a város szépségének... megőrzésére? Vagy ki kell cserélni mindent, ami rég, és új - jellegtelen - anyagokat használni helyettük? ... Egyik fő érv... a régi kézművesség kihalóban van." Ezt megcáfolandó, Wlassics Zoltán gépészmérnök szakmunkás társaival, szabadidejükben dolgozva helyreállították a Budai Vár alatti "styl"- kandelábereket és lámpatesteket (lásd a képet!). Az "országosnak elkönyvelhető" siker hatására alapította meg öt társával a Kandeláber GmK-t 1982 decemberében. A cég növekedését a munkahely alapterületének növekedésével érzékeltetve: alapításkor 16 m²-es garázs, 1 év múlva 144 m²-es faház (:ma bemutatóterem a Lovas utcában!), 6 év múlva 13 000 m²-es gyártelep Szentendrén. Ma is itt működik az 1990-ben részvénytársasággá alakult cég, amelynek területe - és technológiája - 1994-ben a váci öntödével bővült.

A siker csúcán: 1995-ben váratlanul meghalt Wlassics Zoltán. És itt engedtessek meg e sorok írójának a szubjektivitás... Az *Elektrotechnika* 1995. évi 6. száma beszélgetést (riportot) közölt volna a cégről és a cégalapítóról. A kéziratot javításra - kiegészítésre - jóváhagyásra megküldtem neki, amit ő saját kezűleg javított, kiegészített, levélben jóváhagyott, s fényképeket is mellékelte: saját magáról és néhány "büszkeségéről". Mielőtt nyomdába került volna a kész riport, fényképét már a nekrológiájához kellett visszaküldenem... Pedig napjaink világítási, társasági, egyesületi szakemberei számára is megszívlelendő, bölcs gondolatokat írt "saját kezű kiegészítésként", amelyet másolatban itt közlök, de nyomtatásban is olvashatóvá: tisztán megérthetővé tesz (lásd a kéziratrészletet!).

"A MEE Világítástechnikai Szakosztály - ma már Világítástechnikai Társaság - igyekszik összefogni a magyar gyártók műszaki szakembereit. Mi, akik a piacon konkurensnek vagyunk és néha egy üzletért egymás ellen harcolunk, az egyesületben barátokként tárgyaljuk meg az eseményeket, lehetőségeket. Szakmai tanácsokkal segítjük egymást. Sokszor az itt kapott információk összefogásra buzdítanak és készítetnek minket, amelyekből közös üzletek, közös pályázatok születnek. Mindnyájan rengeteg információval rendelkezünk, amit kicserélve javíthatjuk műszaki ismereteinket, piaci lehetőségeinket."

A „kiegészítés” elején említett Világítástechnikai Társaság elnöke, Nagy János is Wlassics Zoltánra emlékeztető szavakkal adta át a VTT oklevelét az Rt. elnök-vezérigazgatójának, Dr. Horváth Józsefnek.

A cég történetét folytatva: az alapító halála után csak 4 év múlva sikerült "egyenesbe kerülni", amikor is a Tungstam - Schröder Rt. lett a többségi tulajdonos. "A két vállalat házassága rendkívül kedvező, hiszen a maga területén két »piacvezető« cégről van szó, amelyek gyártmányválasztéka nem átfedi, hanem kiegészíti egymást" - hangsúlyozta Dr. Horváth József, majd arról beszélt, hogy a "jelenleg mintegy 100 fővel dolgozó Rt. az elmúlt 3 évben megháromszorozta árbevételét, nyereséges volt, és tovább folytatta amúgyis rendkívül széles gyártmányválasztékának bővítését".

E fejlődést, de a teljes 20 évet is reprezentálta az Rt. műszaki igazgatójának, Kelemen Lászlónak "Mérőföldkövek, fontos referenciák a cég életében" című előadása.

A kandeláberek, falikarok, utcabútorok és utcai órák, továbbá mintegy 20 országban (Magyarországon kívül Ausztriában, Oroszországban, Japánban is) megvalósult belső és szabadterei komplex (világítási, utcabútorozati) berendezések képeit vetítette és ismertette a szakmai hallgatóság előtt.

A megemlékező és a műszaki előadások után a meghívottak a helyszín elnevezésének (New Orleans Music Club és Étterem) "megfelelő" elhelyezésben, ellátásban és "nem szakmai" szórakoztatásban részesültek, miközben megbeszélhették egymással szakmai-üzleti problémáikat. Bár az elektronikus orgonával -

Kárászy Szilvia zongoraművészről által - megszólaltatott harangjáték mégis a "szakmai" témák közé sorolandó, hiszen Japán Matsue nevű városában a Kandeláber által telepített Szabados-féle harangjáték egyikét láthatták - hallhatták a jelenlévők.

A 20 éves jubileumi összejövetel "megkoronázásaként" Wlassics Zoltán lánya, Wlassics Zsuzsanna vezérigazgató-helyettes kiosztotta a 2002. évi Wlassics-díjakat. Röviden indokolta Posfay Zoltánné tervező, Fitos Péter Budapest I. kerületi főtanácsos és Miakich Gábor szentendrei polgármester értékeremtő és -megőrző tevékenységét, amellyel kiérdemelték e díjat.

A jubileumi rendezvényt elejétől-végéig Kosztolicz István, az Rt. általános vezérigazgatóhelyettese "vezényelte le". A 168 megjelent vendég sokáig emlékeztető ajándécsomagot kapott, amelyben a 20 év műszaki alkotásainak művészien összeállított képes-szöveges gyűjteménye (nem nevezhetem egyszerűen prospektusnak!), továbbá a Budapesti Városvédő Egyesület által szerkesztett "A példa ereje - EUROPA NOSTRA - díjas alkotások Magyarországon" című (olvasásra - nézegetésre - megőrzésre érdemes) kiadvány volt a többféle - a műszaki szakemberek napi munkáját segítő - tárgyon kívül. És nem feledkezhetünk meg a "legsúlyosabb" ajándékról: a Vörösmarty tér - Kandeláber által komplex módon felújított és megvilágított - "oroszlános kútjának" egyik oroszlánjáról sem: bronzban, márványtalapzaton.

Dr. Vetési Emil

elektrotechnika@mee.hu